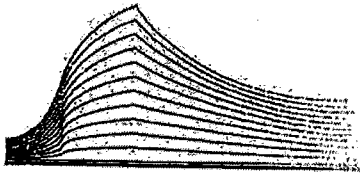

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer
2017/ 2264
Datum van uitspraak
22 september 2017
Rolnummer
2016/AB/899

Uitgifte

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

derde kamer

Arrest

COVER 01-00000743521-0001-0016-01-01-1

ARBEIDSRECHT - arbeidsovereenkomst bediende
tegensprekelijk arrest
definitief

V

Appellant op hoofdberoep,
Geïntimeerde op incidenteel beroep,
vertegenwoordigd door mr. Lut MAES, advocaat, loco mr. DEMEULEMEESTER Sven, advocaat
te 1000 BRUSSEL, Havenlaan 86C B414

tegen

KEYTRADE BANK, voorheen FORTUNEO BELGIUM, met maatschappelijke zetel te 1000
BRUSSEL, Koloniënstraat 11,
Geïntimeerde op hoofdberoep,
Appellante op incidenteel beroep,
vertegenwoordigd door mr. LACOMBE Sylvie, advocaat te 1050 BRUXELLES, Avenue Louise
350/2

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op 12-01-2016 door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, 2e kamer (A.R. 14/2460/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 19 september 2016,
- de conclusies voor de appellant,
- de conclusies voor de geïntimeerde,

┌ PAGE 01-00000943521-0002-0016-01-01-4 ┐

- de voorgelegde stukken.

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 01 september 2017, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

I. FEITEN

1. Feiten met betrekking tot de tewerkstelling

1.-

De heer V trad op 1 november 2010 in dienst van Fortuneo, later Keytrade Bank, het Belgisch bijkantoor van Fortuneo SA, vennootschap naar Frans recht (hierna genoemd 'de Bank'), als bediende met als functie verantwoordelijke financiële dienst, op basis van een schriftelijke arbeidsovereenkomst van 29 oktober 2010.

Uit een document van 3 oktober 2011, door de heer V ondertekend met de handgeschreven vermelding 'goed voor aanvaarding van de aangeduide bevoegdheden', blijkt dat tot de omvangrijke bevoegdheden van de heer V een aantal fiscale aspecten behoorden (formaliteiten en aangiften fiscale administratie, klachten en betwistingen en diverse vragen, waaronder deze om verslag uit te brengen. In hetzelfde document wordt aangegeven dat de heer V handtekeningbevoegdheid had voor documenten bestemd voor onder andere de fiscale organismen.

2.-

Met E-mail en brief, door de heer V ondertekend 'voor ontvangst', van 18 maart 2014 nodigde de Bank de heer V uit voor een gesprek voorafgaand aan een ontslag. Het gesprek vond plaats op 19 maart 2014, en tijdens dit gesprek bracht de bank de heer V ervan op de hoogte van haar voornemen tot ontslag omwille van 'professionele ontoereikendheden', die in het verslag van het gesprek verder werden verduidelijkt.

3.-

Met brief van 20 maart 2014 beëindigde de Bank de arbeidsovereenkomst van de heer V met onmiddellijke ingang en met betaling van een opzeggingsvergoeding gelijk aan 6 maanden en twee weken loon.

4.-

Met brief van 19 augustus 2014 meldde de raadsman van de Bank aan de heer V opdracht te hebben om een gerechtelijke procedure in te leiden voor de arbeidsrechtbank te Brussel naar aanleiding van feiten die werden ontdekt na het vertrek van de heer V uit de Bank.

In het bijgevoegde verzoekschrift werd melding gemaakt van zware fouten van de heer V, die enerzijds nagelaten had te antwoorden op vele verzoeken van de fiscale administratie wat leidde tot een ambtshalve aanslag wegens gebreke aan antwoord op de verschillende vragen tot inlichtingen voor een bedrag van 2.594.096,00 euro en anderzijds het verborgen houden van de controle die tot de ambtshalve aanslag heeft geleid, door verkeerde informatie te verschaffen en documenten die van de fiscus uitgingen te vervalsen door de referte aan de voorgaande controle te verwijderen.

1.2. Feiten die aanleiding hebben gegeven tot deze procedure

5.-

De feiten die aanleiding hebben gegeven voor de thans voorliggende betwisting werden uitvoerig en correct weergegeven in het bestreden vonnis en hierna schematisch herhaald:

- 23 juli 2012: aangetekende brief van de controledienst van de administratie van financiën aan de Bank, met vraag om inlichtingen met betrekking tot de inkomsten 2009 (aanslagjaar 2010) en 2010 (aanslagjaar 2011), te beantwoorden binnen een nauwkeurig gestelde termijn met aanduiding van de mogelijkheid voor de fiscus om bij ontstentenis van tijdige antwoord een ambtshalve aanslag te vestigen;
- 10 augustus 2012: E-mail van de heer V aan de heer M, hoofdinspecteur van de fiscus, met bevestiging van ontvangst van de brief van 23 juli 2012 en vraag om uitstel tot 15 september 2012;
- 14 augustus 2012: E-mail van de heer M aan de heer V met akkoord met bijkomende termijn tot 21 september 2012;
- De collega's van de heer V verstrekken hem de informatie die hij gevraagd had om op de vragen van de fiscus te antwoorden;
- 2 oktober 2012: E-mail van de heer M aan de heer V met vaststelling dat hoewel de antwoordtermijn verstreken was, hij geen antwoord had gekregen, en met de vraag de gevraagde antwoorden dringend te bezorgen;
- 22 oktober 2012: aangetekende brief van de heer M aan de Bank waarin een

administratieve geldboete werd opgelegd van 625,00 euro wegens niet-verschaffen van de gevraagde inlichtingen, met de melding dat deze boete niet toegepast zou worden indien de vennootschap binnen de maand een rechtvaardiging aan de fiscus zou bezorgen;

- 22 november 2012: E-mail van de heer M aan de heer V waarin eerstgenoemde zich verbaasde over het gebrek aan antwoord op de vragenlijst en op de aangetekende brief van 22 oktober 2012, niettegenstaande de telefonische belofte van de heer V van 8 oktober 2012 zo snel mogelijk een antwoord te bezorgen; vraag om per kerende de antwoorden op de brieven van 23 juli 2012 en 22 oktober 2012 binnen de week, bij ontstentenis waarvan een kennisgeving van ambtshalve aanslag zou worden verzonden;
- 6 december 2012: kennisgeving van ambtshalve aanslag wegens gebrek aan antwoord op de vraag tot inlichtingen van 23 juli 2012, voor een bedrag van 140.551,56 euro roerende voorheffing, te verhogen met de intrest vanaf 15 januari 2010 en voor een bedrag van 2.217.717,69 euro roerende voorheffing, te verhogen met de intrest vanaf 15 januari 2011, met voor beide jaren een belastingverhoging van 10 %. Andermaal werd een antwoordtermijn toegekend;
- 7 en 23 januari 2013: vestiging van ambtshalve aanslag overeenkomstig de hiervoor vermelde kennisgeving;
- 21 maart 2013: aangetekende brief van de heer M met verzoek om inlichtingen met betrekking tot de inkomsten 2010 (aanslagjaar 2011) en 2011 (aanslagjaar 2012), te beantwoorden binnen een nauwkeurig gestelde termijn;
- 2 mei 2013: E-mail van de heer M aan de heer V met kopie aan de heer J directeur van de Bank, waarin werd gesteld dat de antwoordtermijn voor de aangetekende brief 21 maart 2013 verstreken was op 26 april 2013, en de vermelding dat eerdere verzoeken om inlichtingen niet werden beantwoord, wat geleid had tot een administratieve geldboete en een ambtshalve inkohiering van 2.594.096,18 euro; verwittiging van nieuwe boetes en ambtshalve aanslagen met belastingverhogingen;
- 2 mei 2013: E-mail van de heer J aan de heer V met vraag om info;
- 8 mei 2013: bezoek van de heer M aan de zetel van de Bank en gesprek met de heer V . Uit het verslag van de heer M van dit gesprek blijkt onder andere dat de heer M erkende in de fout te zijn gegaan betreffende het niet beantwoorden van de brieven en E-mails van 2012, naar zijn zeggen 'omdat hij niet alle gegevens had'. Engagement van de heer V om antwoorden te formuleren op de vragen in de brief van 21 maart 2013 tegen de daaropvolgende maandagavond, bij ontstentenis waarvan over zou worden gegaan tot het vestigen van een administratieve boete en een ambtshalve aanslag. Tevens tot opzoeken van de aanslagnota's van de eerste geldboete en roerende voorheffing en ondernemen van de nodige stappen om een bezwaarschrift

in te dienen;

- 16 mei 2013: E-mail van de heer V aan mevrouw C. financieel en administratief directeur van de hoofdzetel in Frankrijk, met mededeling van de kopie van het verzoek om inlichtingen van de fiscus van 21 maart 2013, waarvan echter een aantal passages werden weggelaten, meer bepaald de datum, de tweede pagina en de verwijzing naar het verzoek om inlichtingen van 23 juli 2012, dat geleid had tot de ambtshalve aanslagen van 7 en 23 januari 2013.

II. RECHTSPLEGING

6.-

Met verzoekschrift op tegenspraak, neergelegd op de griffie van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel op 20 augustus 2014, vorderde de Bank betaling door de heer V van 2.594.096,18 euro schadevergoeding, te vermeerderen met de vertragingsintrest vanaf 1 januari 2010 op 140.551,56 euro en vanaf 1 januari 2011 op de som van 2.217.717,69 euro.

Zij vorderde tevens de veroordeling van de heer V tot de wettelijke en de gerechtelijke intrest en tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, provisioneel begroot op 16.500,00 euro.

Tenslotte vorderde zij de voorlopige uitvoerbaarheid van het te wijzen vonnis zonder enige beperking.

7.-

Met conclusie, neergelegd op de griffie van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel op 30 maart 2015, herleidde de Bank het gevorderde bedrag tot een provisioneel bedrag van 14.839,52 euro, op een totale vordering geschat op 50.475,88 euro schadevergoeding.

8.-

Met vonnis van 12 januari 2016, zoals verbeterd door het vonnis van dezelfde rechtbank met vonnis van 14 oktober 2016, verklaarde de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel de vordering van de Bank ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond: zij veroordeelde de heer V tot betaling van:

625,00 euro schadevergoeding voor de administratieve boete, opgelegd aan de vennootschap wegens niet-antwoorden op vraag tot inlichtingen van 23 juli 2012;

1,00 euro provisioneel schadevergoeding voor de personeelskosten verbonden aan het verkrijgen van de gedeeltelijke ontheffing van de ambtshalve inkohiering van 7 en 23 januari 2013

14.214,52 euro in totaal als terugbetaling van de drie ereloonstaten van advocatenkantoor Joyn Legal van 10 juli 2014, 28 augustus 2014 en 6 oktober 2014.

Zij veroordeelde de heer V tot de kosten van het geding, voor de Bank begroot op 2.750,00 euro rechtsplegingsvergoeding.

9.-

Er wordt geen melding gemaakt van een betekening van dit vonnis.

10.-

Met verzoekschrift, neergelegd op de griffie van het arbeidshof te Brussel op 19 september 2016, tekende de heer V hoger beroep aan tegen het vonnis dat op 12 januari 2016 werd uitgesproken door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel. Hij vorderde dat het arbeidshof dit vonnis zou teniet doen en opnieuw recht doende, zou zeggen voor recht dat de heer V niet aansprakelijk gesteld kan worden voor enige schade en de oorspronkelijke vordering van de Bank dan ook ontvankelijk doch ongegrond zou verklaren, en de Bank zou verwijzen in de kosten van beide gedingen, inclusief de rechtsplegingsvergoeding.

11.-

Met conclusie, neergelegd op de griffie van het arbeidshof op 26 december 2016, tekende de Bank incidenteel beroep aan. Zij vorderde dat het arbeidshof de heer V eveneens zou veroordelen tot betaling van de vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet op de bedragen van de veroordeling vanaf 19 augustus 2014 en de gerechtelijke intrest vanaf 20 augustus 2014.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

12.-

Het hoger beroep en het incidenteel beroep werden tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat ze ontvankelijk zijn.

IV. BEOORDELING

A. Het hoofdberoep van de heer V

PAGE 01-00000943521-0007-0016-01-01-4

1. Heeft de heer V in de uitvoering van de arbeidsovereenkomst een fout
begaan?

Enkele beginselen

13.-

Artikel 18 eerste en tweede lid Arbeidsovereenkomstenwet bepaalt:

"Ingeval de werknemer bij de uitvoering van zijn overeenkomst de werkgever of derden schade berokkent, is hij enkel aansprakelijk voor zijn bedrog en zijn zware schuld.

Voor lichte schuld is hij enkel aansprakelijk als die bij hem eerder gewoonlijk dan toevallig voorkomt."

De begrippen bedrog, zware fout en gewoonlijk voorkomende lichte fout moeten in concreto worden beoordeeld. Hierbij moet rekening worden gehouden met de functie van de werknemer, zijn hoedanigheden en verantwoordelijkheden, de activiteit en het profiel van de onderneming en de omstandigheden waarin de fout werd begaan.

(vgl. D. Strijthem en M. Van den Bunder, De limieten van de beperkte burgerlijke aansprakelijkheid van de werknemer bij toepassing van artikel 18 van de Arbeidsovereenkomstenwet, noot onder Cass. 8 juni 2009, RABG 2010/14, 947)

14.-

Bedrog in de zin van voornoemd artikel wordt omschreven als de opzettelijke, d.w.z. bewust gewilde tekortkoming van de werknemer aan de verplichtingen die voor hem uit de arbeidsovereenkomst voortvloeien, waardoor hij zijn persoonlijke aansprakelijkheid ten opzichte van zijn werkgever in het gedrang brengt, indien uit deze tekortkomingen althans schade is voortgevloeid.

Essentieel in dit verband is het intentioneel element, het kwaadwillig oogmerk, de wil om schade te berokkenen.

(vgl. A. Van Oevelen, De civielrechtelijke aansprakelijkheid van de werknemer en van de werkgever voor de onrechtmatige daden van de werknemer in het raam van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, R.W. 1987-88, 1176)

Bedrog vereist dat de schadeverwekker niet enkel het feit wil veroorzaken waaruit de schade voortvloeit, maar ook de schadelijke gevolgen ervan.

(vgl. Cass. 11 maart 2014, NjW 2014, 309)

15.-

De zware fout in de zin van artikel 18 Arbeidsovereenkomstenwet wordt omschreven als elke niet-intentionele fout, die zo grof en buitenmatig is dat zij in hoofde van degene die ze begaat niet te verontschuldigen is.

(vgl. Arbrb. Antwerpen 13 november 1972, J.T.T. 1974, 62)

Onderscheidingscriterium tussen een gewone fout en een zware fout is op de eerste plaats het onredelijk karakter van de zware fout.

De zware fout is een onopzettelijke maar dusdanig grove en extreme fout dat ze niet verschoonbaar is.

(vgl. Arbh. Brussel 22 november 2005, J.T.T. 2006, 218; Arbh. Brussel 18 februari 2008, J.T.T. 2008, 421)

Zware schuld vereist niet dat de schadeverwekker het feit en de schadelijke gevolgen ervan heeft willen veroorzaken.

(vgl. Cass. 11 maart 2014, NjW 2014, 309)

16.-

De gewoonlijk voorkomende lichte fout in de zin van artikel 18 Arbeidsovereenkomstenwet kan worden omschreven als de lichte fout die zich bij herhaling voor doet, zonder dat iedere fout, op zichzelf beschouwd, de aansprakelijkheid van de werknemer in het gedrang kan brengen.

Vereist is dat men in de persoon van de werknemer moet kunnen spreken van een zekere neiging, een geestesgesteldheid, om in de uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst foutief te handelen.

(vgl. A. Van Oevelen, o.c., R.W. 1977-88, 1179)

Het moet gaan om een bewuste herhaling van handelingen of nalatigheden van dezelfde aard.

(vgl. Corr. Namen 15 april 1991, R.R.D. 1991, 330)

17.-

Voor de toepassing van artikel 18 van de Arbeidsovereenkomst is verder vereist dat de onrechtmatige daad verricht wordt op het ogenblik waarop de werknemer in dienst was van de werkgever.

Toepassing

18.-

Indien de Bank van de heer V vergoeding wenst te bekomen van de schade die zij heeft geleden ten gevolge van de hiervoor vermelde feiten, dient zij vooreerst aan te tonen dat betrokkene een gekwalificeerde fout heeft gepleegd in de zin van artikel 18 van de Arbeidsovereenkomstenwet.

19.-

Het staat niet ter discussie en het arbeidshof stelt vast dat de fouten van de heer V werden begaan bij de uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

20.-

Zoals terecht geoordeeld en uitvoerig geargumenteerd door de arbeidsrechtbank, kan niet ernstig worden betwist dat de heer V binnen de Belgische vestiging van de Bank verantwoordelijk was voor de betrekkingen met de fiscus, en de briefwisseling met de fiscus alleen mocht ondertekenen.

Dit blijkt uit het document van 3 oktober 2011, door de heer V ondertekend met de handgeschreven vermelding 'goed voor aanvaarding van de aangeduide bevoegdheden', dat aangeeft dat tot de omvangrijke bevoegdheden van de heer V een aantal fiscale aspecten behoorden (formaliteiten en aangiften fiscale administratie, klachten en betwistingen en diverse vragen, waaronder deze om verslag uit te brengen) en tevens dat de heer V handtekeningbevoegdheid had voor documenten bestemd voor onder andere de fiscale organismen.

Hieruit volgt dat de heer V ten onrechte argumenteert dat het feit dat de hem verweten tekortkomingen het gevolg zouden zijn van de omstandigheid dat hij afhankelijk was van collega's om informatie door te geven aan de fiscus. Nog afgezien van het feit dat hij wel degelijk informatie heeft gekregen blijkt nergens uit dat na de herhaalde vragen van de fiscus waarop hij geen antwoord zou gekregen hebben, hij zijn collega's niet achter de veren zat om de gevraagde informatie te verstrekken.

21.-

Ook het argument van de heer V dat de directie van de Bank vanaf een zeker tijdstip op de hoogte was van de problemen met de fiscus faalt: dit belet niet dat hij zijn verantwoordelijkheid diende op te nemen.

Bovendien kan men niet rond de vaststelling dat de heer V bij verdere vragen om informatie van de directie, hij deze bewust misleidde.

Zijn E-mail van de heer V van 16 mei 2013 aan mevrouw C financieel en administratief directeur van de hoofdzetel in Frankrijk, waarin hij kopie van het verzoek om inlichtingen van de fiscus van 21 maart 2013 overmaakte is uitvoerig gemanipuleerd door weglating van een aantal passages, meer bepaald de datum, de tweede pagina en de verwijzing naar het verzoek om inlichtingen van 23 juli 2012, dat geleid had tot de ambtshalve aanslagen van 7 en 23 januari 2013.

22.-

De discussie over de vraag of de heer V nu al dan niet aangetekende brieven kon ontvangen, is voor de beoordeling van de fout van de heer V niet relevant.

Aanvaard mag worden dat de aangetekende brieven van de fiscus misschien wel niet door de verantwoordelijke voor de betrekkingen met de fiscus worden aangenomen, maar het is hoogst onwaarschijnlijk dat deze brieven blijven rondslingeren zonder overhandigd te worden aan degene voor wie ze bestemd zijn.

Bovendien kan de heer V niet betwisten dat hij geen gevolg heeft gegeven aan meerdere E-mails en andere contacten die de heer M hoofdinspecteur bij de fiscale administratie, aan hem persoonlijk richtte.

Hierbij mag verwezen worden naar het verslag van het bezoek van de heer M aan de heer V op de zetel van de Bank, waarin melding wordt gemaakt van onder andere de erkenning door de heer V dat hij 'in de fout is gegaan wat betreft het niet beantwoorden van brieven en mails van 2012'.

23.-

Naar het oordeel van het arbeidshof wordt op afdoende wijze aangetoond dat de heer V zich schuldig heeft gemaakt aan minstens een eerder gewoonlijk dan toevallig voorkomende fout, door na te laten te antwoorden op de herhaalde vragen om informatie van de fiscus.

Het volstaat hierbij kennis te nemen van de directe correspondentie tussen de heer N en de heer V waarin eerstgenoemde aandringt en blijft aandringen op informatie en laatstgenoemde zich beperkt tot vragen om uitstel en geen antwoord geeft op de gestelde vragen, zelfs niet wanneer de heer M eerst aankondigt over te gaan tot het opleggen van een administratieve geldboete en ambtshalve inkohiering, en dit vervolgens ook doet.

Verder kan niet worden aanvaard dat de heer V na deze maatregelen tijdens een gesprek met de heer M zich ertoe verbindt 'de aanslagnota's met betrekking tot de geldboete en de roerende voorheffing op te zoeken en de nodige stappen te nemen om hiertegen een bezwaarschrift in te dienen', en vervolgens niets doet.

Verder kan verwezen worden naar de door de arbeidsrechtbank aangehaalde argumenten, die op pertinente wijze tot dezelfde conclusie leiden.

24.-

Dat de Bank tijdens de arbeidsovereenkomst geen opmerkingen heeft gemaakt over de gedragingen van de heer V en dit pas doet na de beëindiging ervan, is voor de beoordeling van de fout van de heer V niet relevant.

2. Heeft de Bank door de fout van de heer V schade geleden?

25.-

Ten onrechte argumenteert de heer V dat de schade die bestaat uit de opgelegde administratieve boete van 625,00 euro niet door hem zou zijn veroorzaakt.

Uit de weergave van de feiten blijkt onmiskenbaar dat deze boete niet zou zijn opgelegd indien de heer V in het kader van de hem toegekende bevoegdheden, tijdig antwoord zou hebben gegeven op de vragen van de fiscale administratie.

26.-

Naar het oordeel van het arbeidshof toont de Bank niet en alleszins niet op afdoende wijze aan dat zij personeelskosten heeft moeten dragen specifiek voor het verkrijgen van de gedeeltelijke ontheffing van de ambtshalve inkohiering van 7 en 23 januari 2013.

27.-

Wat de gevorderde advocaatkosten betreft, toont de Bank op afdoende wijze aan dat deze gedragen werden om ontheffing te bekomen van een groot gedeelte van de ambtshalve aanslag die door de fout van de heer V werd opgelegd.

Het is hierbij niet onbelangrijk te herhalen dat de fiscale Inspecteur meerdere keren aan de heer V de kans heeft geboden om de ambtshalve aanslag te vermijden door het alsnog verstrekken van de inlichtingen, zoals blijkt uit de weergave in het feitenrelaas.

Samen met arbeidsrechtbank stelt het arbeidshof vast dat uit de timing van de E-mailcorrespondentie tussen de heer D en fiscaal inspecteur M van 19 mei 2014 waarin bijkomende informatie wordt gevraagd en verschaft met betrekking tot de controle van 2012 en de brief van de Bank aan de fiscus van 25 september 2014 met betrekking tot de ontheffing voor de jaren 2009 en 2010, volgt dat de door de fiscale raadslieden van de Bank aangerekende kosten voor prestaties verricht tussen 20 mei en 1 oktober 2014 betrekking hadden op de ontheffing van de ambtshalve inkohiering van 7 en 23 januari 2013.

Ook hier kan niet worden betwist dat er een oorzakelijk verband is tussen de fouten van de heer V en de geleden en bewezen schade.

B. Het incidenteel beroep van de Bank

28.-

In huidige stand van de procedure vordert de Bank dat het arbeidshof de heer V eveneens zou veroordelen tot betaling van de vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet op de bedragen van de veroordeling vanaf 19 augustus 2014 en de gerechtelijke intrest vanaf 20 augustus 2014.

29.-

Vergoedende of compensatoire intrest veronderstelt een bijkomende schade die voortvloeit uit het uitstel van betaling van de vergoeding waarop de benadeelde recht heeft op de dag waarop de schade is ontstaan.

(vgl. Cass. 13 januari 2005, Pas. 2005, 67)

Zij maken een integrerend bestanddeel van de schadevergoeding en zijn verschuldigd wegens vertraging in de voldoening van een waardeschuld.

(vgl. 1 december 1994, Arr. Cass. 1994, 1034)

De rechter kan vergoedende intrest toekennen in zoverre hij bij de begroting van de schade in zijn uitspraak, geen rekening heeft gehouden met het verloop van de tijd en voor zover het slachtoffer zelf geen schuld heeft aan de vertraging waarmee de vergoeding wordt betaald.

(vgl. Cass. 26 september 1990, De Verz. 1991, 136, noot M. Lambert; Cass. 18 september 1996, Arr. Cass. 1996, 769)

De rentevoet bij vergoedende intrest wordt bepaald door de rechter, die de rentevoet kan bepalen op de wettelijke intrestvoet.

30.-

Gerechtelijke intrest is (in deze) eerst de voortzetting van de compensatoire intrest vanaf het ogenblik waarop de vordering wordt ingesteld tot de uitspraak.

Vermits deze gerechtelijke intrest de voortzetting is van compensatoire intrest, wordt ook hier de rentevoet bepaald door de rechter, die de rentevoet kan bepalen op de wettelijke intrestvoet.

Vanaf de uitspraak van de rechter loopt de eigenlijke gerechtelijke intrest, die steeds een moratoire intrest is die tegen de wettelijke intrest wordt berekend.

(vgl. W. van Gerven en A. Van Oevelen, Verbintenissenrecht, 4de herwerkte uitgave, Acco, Leuven / Den Haag 2015, 609)

31.

Het arbeidshof is van oordeel dat vergoedende intrest op de toegekende bedragen kan worden toegekend, vermits bij de begroting van de schade geen rekening werd gehouden met het verloop van de tijd en de Bank zelf geen schuld heeft aan de vertraging waarmee de toegekende vergoeding wordt betaald.

De vergoedende intrest en de gerechtelijke intrest die beschouwd moet worden als een voortzetting van de compensatoire intrest kan worden berekend op de wettelijke intrestvoet.

Het incidenteel beroep is in deze zin gegrond.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben;

Verklaart het hoger beroep van de heer V ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond;

Hervormt het bestreden vonnis doch enkel voor zover het de heer V veroordeelde tot betaling van 1,00 euro provisioneel schadevergoeding voor de personeelskosten verbonden aan het verkrijgen van de gedeeltelijke ontheffing van de ambtshalve inkohiering van 7 en 23 januari 2013;

Opnieuw recht doende, verklaart dit onderdeel van de oorspronkelijke vordering van de Bank ongegrond;

Verklaart het incidenteel beroep van de Bank ontvankelijk en gegrond;

Zegt voor recht dat de bedragen waartoe de heer V veroordeeld wordt vermeerderd dienen te worden met de vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 19 augustus 2014 en de gerechtelijke intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 20 augustus 2014;

Bevestigt het bestreden vonnis in alle overige beschikkingen;

Verwijst de heer V in de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van beide partijen vereffend op 3.000,00 euro rechtsplegingsvergoeding.

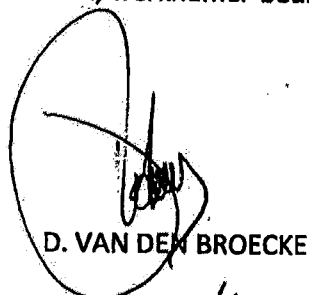
Aldus gewezen en ondertekend door de derde kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

D. RYCKX,
M. VAN AKEN
R. PEETERS
bijgestaan door :
D. VAN DEN BROECKE,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende,
griffier.

D. RYCKX

D. VAN DEN BROECKE

M. VAN AKEN

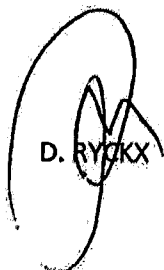
R. PEETERS

De heer M. VAN AKEN, raadsheer in sociale zaken, als werkgever, die bij de debatten aanwezig was en aan de beraadslaging heeft deelgenomen, verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te ondertekenen.

Overeenkomstig artikel 785 Gerechtelijk Wetboek wordt het arrest ondertekend door D. RYCKX, raadsheer en R. PEETERS, raadsheer in sociale zaken, als werknemer-bediende.

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van vrijdag 22 september 2017 door:

D. RYCKX, raadsheer,
bijgestaan door
D. VAN DEN BROECKE, griffier.

D. RYCKX

D. VAN DEN BROECKE.

